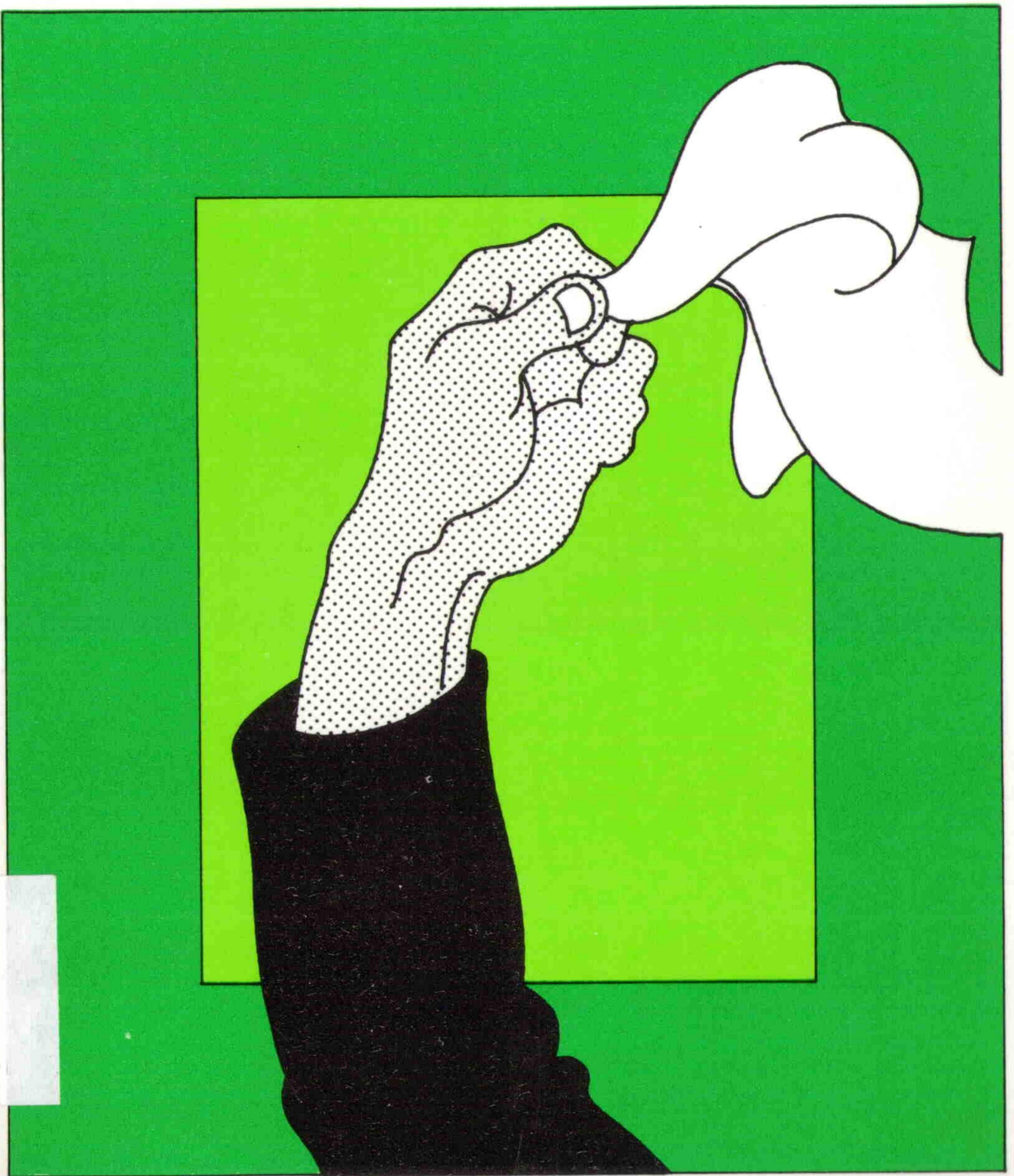

Adiós, María

XOHANA TORRES

ediciones castrelos

ADIÓS, MARÍA é o esforzo máis sostido que se ten feito pra acadar unha novela galega cuia composición e fraseo denlle un feitío moderno, no senso de que a súa sintaxis narrativa xúnguea no conxunto de novelas europeas e americanas, cuia técnica consiste no cruce constante de elementos. Unha rapaza pensa, relembra e proyecta. Trátase, pois, coma tantas novelas actuais, dun monólogo. Maxa, a protagonista, non dialoga, nin tan siquera cun interlocutor mudo. Cavila. Fala consigo mesma. Monologa, pois. De principio, trátase de recoller o enxurrar da súa concuencia nas páxinas do libro. Elo non é materialmente posibel; i as licencias de puntuación e hastra as roturas da marxinación tipográfica, os distintos nivéis de sangría das liñas e outros recursos esteriores, son, como tais, meios impresionistas de suxerir ao leitor —difícilmente poden funcionar pra un ouvinte— o caráuter natural, e polo tanto desordeado, ilóxico no senso de non reflesivo, de espontáneo, que o monólogo da narradora comporta. O contraponto, a interferencia de plans, o fundido, o ana-

coloton, todos os meidos que se lle ocuren á autora pra refrexar do xeito máis esauto posibel o movemento da concencia nun gurgullar de seu, son empregados e refréxanse, no que cabe, a traveso da impresión do testo. (...)

As roturas das secuencias temporais e lóxicas na novela de Xohana Torres, e o seu refrexo na escritura pertencen ao indumento que nun certo tempo e máis en determinado sector do mundo literario visten un argumento e un material narrativo. A novela en cuestión podería terse escrito de xeito liñal e crásico, sen desvirtuare a súa singularidade. É realmente un estudo de sicoloxía xuvenil, que, naturalmente, enmárcase nun determinado entorno social. O fundamental é o persoaxe, o protagonista, anque haxa unha grande riqueza de matices na descripción do ámeto no que se move o protagonista.

(Trad. de Ricardo Carballo Calero, **La novela gallega actual**, en «Revista de la Universidad Complutense», vol. XXIV, número 99. Madrid, 1975.)

é unha edición especial da

Caixa de Aforros Municipal de Vigo